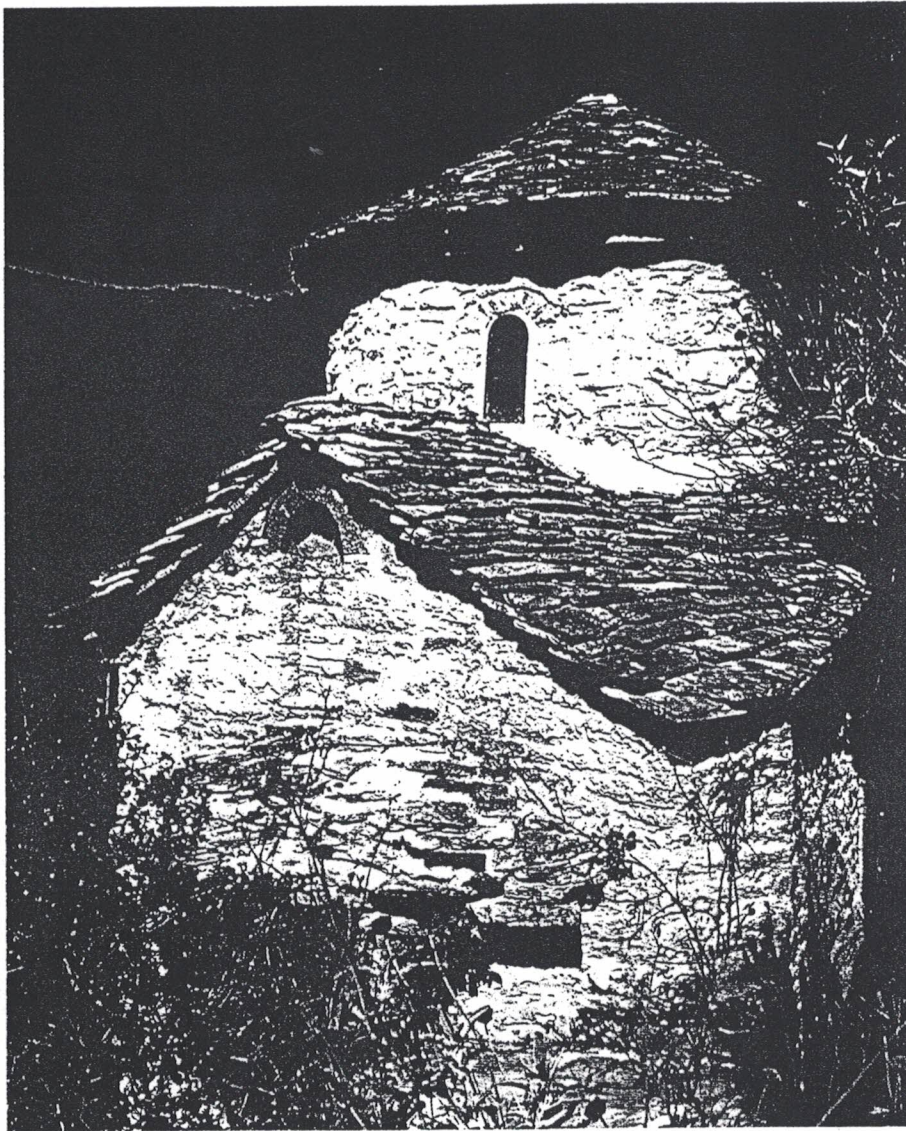

"ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ"

ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΟΜΩΝΥΜΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1974	ΤΕΥΧΟΣ 288	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2004	Γραφεία: Οδός Μαυρομιχάλη 7 Αθήνα 106 79 ΤΗΛ. - FAX: 210-36.21.651
--------------------------	---------------	----------------------------------	--

ΑΘΗΝΑ 2004

Η ΑΡΤΑ
ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ
ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΡΑΓΟΥΖΑΣ
(15ος αιώνας)

Του Ε. Λ. ΒΕΤΣΙΟΥ

ΜΕΡΟΣ Β'

830) 1η Φεβρουαρίου 1435

Ξι σύντροφοι ναυλώνουν την «cochina» ενός Ραγουζαίου με εννιά ναύτες για ένα ταξίδι στον κόλπο της Άρτας «ad partes Romanie». Θα πρέπει (το πλοίο) να σταματήσει στην Κέρκυρα, τη Λευκάδα, και στην Βόνιτσα ή στην Άρτα και να φορτώσει όλα τα εμπορεύματα που οι σύντροφοι θα παραδώσουν για να μεταφερθούν στην Ραγούζα. Ο ναύλος θα είναι 100 δουκάτα, αν το πλοίο ταξιδέψει έως την Πάτρα ο ναύλος θα είναι 146 δουκάτα, ενώ αν ταξιδέψει στην περιοχή του κόλπου της Πάτρας θα είναι 120 δουκάτα. Το ταξίδι θα διαρκέσει ένα μήνα. Οι λογαριασμοί ρυθμίστηκαν στις 22 Απριλίου.

842) 3 Αυγούστου 1435

Κατευθυντήριες γραμμές Niksa Luksic, αρμόδιο να αγοράσει δύο πλοία σιτάρι στην Άρτα. Θα φέρει διαδοχικά δύο φορτία. Αν δεν βρει σιτάρι στην Άρτα θα πλεύσει να αναζητήσει (σιτάρι) στον κόλπο της Πάτρας. Πρέπει να αγοράσει σιτάρι νέας σοδειάς, αλλά αν δεν υπάρχει, μπορεί να αγοράσει σιτάρι παλαιάς σοδειάς ή κεχρί. Στις 19 Αυγούστου, ανάλογες κατευθυντήριες γραμμές δόθηκαν και στον Dobrilo Vokojenic αρμόδιο να αγοράσει ένα πλοίο σιτάρι από τον κόλπο της Άρτας ή της Πάτρας (αυτές οι περιοχές ονομάζονται «parte di Romania»).

844) 27 Αυγούστου 1435

Ο Ratko Kolendic ναυλώνει το καράβι του με έξι ναύτες στον «Johannes Salimbene» για να φορτώσει σιτάρι στον κόλπο της Άρτας

και οποιαδήποτε άλλη ποιότητα σιταριού (βρει) και τα οποία θα μεταφέρει στη Ραγούζα. Αν δε βρει σιτάρι στην Άρτα, θα πλεύσει στον κόλπο της Πάτρας. Ο ναύλος θα είναι 4,5 gros το στάρο για το σιτάρι στην Άρτα σύμφωνα με το μετρικό σύστημα της Ραγούζας και 5 gros το στάρο στην Πάτρα.

847) 14 Δεκεμβρίου 1435

Ο Miho Lukin ναυλώνει το καράβι του (son bateau) χωρητικότητας 500 σταρών στον Luko Djurdjevic για να πάει στην Άρτα «ad partes Romanie basse» για να αναζητήσει σιτάρι και άλλες ποιότητες σιταριού που θα του δώσει ο αδελφός του που είναι συνέταιρος του Djurdjevic. Ο ναύλος θα είναι 4 1/4 gros ανά στάρο.

848) 19 Δεκεμβρίου 1435

Δημιουργία μιας εταιρείας για την προμήθεια σιταριού στην Άρτα με τη συμμετοχή του Nicolaus Nicoli de Castrodurante και του Anellus Zechapessi de Napoli, του Porfèvre Ljubisa Ivanovic και του Junije Gradcevic και του Luko Radosalic. Η εταιρεία έχει έναν αντιπρόσωπο στην Άρτα, τον Franciscus Pitthi από την Φλωρεντία. Κάθε ομάδα θα βάλει 200 δουκάτα στην εταιρεία. Η ποσότητα του σιταριού που θα μεταφερθεί είναι 1.200 steres. Το κέρδος θα μοιραστεί σε τρία ίσα μέρη. Η εταιρεία ναυλώνει γι' αυτό το ταξίδι το καράβι ενός από τους συνεταίρους, του Gradcevic, με (πλήρωμα) 13 ναύτες. Θα πλεύσει με χρήματα στην Άρτα και θα γυρίσει

πίσω με σιτάρι που θα του προμηθεύσει ο Pitthi. Ο ναύλος θα είναι 110 δουκάτα. Στις 24 Απριλίου 1436 αυτό το συμβόλαιο ακυρώθηκε από τις ομάδες.

852) 1η Φεβρουαρίου 1436

Καταγραφή μιας εταιρείας, που συστήθηκε στις 30 Ιανουαρίου 1436 από τους Polus de Thomaxo de Camerino, φαρμακοποιό, Nicolaus Nuzoli de Castro Durante, Anellus Cichapesse de Napoli και Franceschus Pitti de Florence, όλοι τους έμποροι εγκατεστημένοι πρόσφατα στη Ραγούζα. Η διάρκεια της συσταθείσης εταιρείας έχει υπολογιστεί έως τα τέλη Μαρτίου του 1437. Οι τέσσερις συνέταιροι απόκτησαν (πιθανόν με ενοίκιο) το τελωνείο από το δεσπότη Κάρολο για ένα χρόνο με έναρξη εκμετάλλευσης την 1η Απριλίου 1436 και το οποίο ανήκει πλέον στην εταιρεία. Καθένας συνέταιρος θα πρέπει επιπλέον να καταβάλλει μέχρι τον προσεχή Απρίλιο 600 δουκάτα στην εταιρεία για τη δημιουργία εταιρικού κεφαλαίου. Το κεφάλαιο αυτό θα χρησιμοποιηθεί για το εμπόριο (της εταιρείας) στα Γιάννενα και στην Άρτα, μέρη στα οποία ένας από τους συνεταίρους, αφού επιλεγεί από τους άλλους, θα αναλάβει τη διεξαγωγή του. Την ευθύνη της διεξαγωγής του εμπορίου (στα Γιάννενα και στην Άρτα) ανέλαβε ο Pitti, ο οποίος ανέλαβε παράλληλα και την ευθύνη λειτουργίας του τελωνείου. Ο Pitti πήρε μαζί του 853 δουκάτα που οι συνέταιροί του έδωσαν σε μετρητά για λογαριασμό

της εταιρείας. Το υπόλοιπο ποσό θα το αποστείλουν στην Άρτα είτε σε μετρητά είτε σε εμπορεύματα. Τα εμπορεύματα που αγοράζονται στην Άρτα και στα Γιάννενα θα πρέπει να στέλνονται στη Ραγούζα και τα χρήματα από την πώλησή τους θα χρησιμοποιηθούν για άλλα εμπορεύματα που προορίζονται για την Άρτα και τα Γιάννενα και αυτό θα γίνεται έως το τέλος λειτουργίας της εταιρείας. Τα κέρδη (από τη διεξαγωγή του εμπορίου), αφού αφαιρεθούν τα έξοδα εκείνου ή εκείνων που θα εμπορεύονται στην Άρτα ή στα Γιάννενα, θα διανέμονται στους τέσσερις συνεταιρείους, ενώ το ίδιο θα συμβαίνει και με τις απώλειες. Ανάμεσα στα μέρη όπου οι συμβαλλόμενοι θα μπορούσαν να εμπορευτούν, αναφέρουμε τα Γιάννενα, την Άρτα, την Κεφαλονιά, τη Ζάκυνθο, την Αυλώνα, το Δυρράχιο, το Σκουτάρι, τις πόλεις της Δαλματίας και της Ιταλίας, περιοχές de Romanie, της Αλβανίας, της Σερβίας, της Σλοβενίας, της Βοσνίας και άλλων σλαβικών περιοχών, τη Γερμανία, τη Βοημία και διάφορες άλλες πόλεις της Ιταλίας. κ.ά.

Έως τα μέσα Απριλίου του 1436, οι συνεταιρείοι κατέθεσαν επιπλέον 1.146,5 δουκάτα στο κεφάλαιο της εταιρείας, γεγονός που ανέβαζε το κεφάλαιο της εταιρείας σε 1.999,5 δουκάτα.

854) 7 Φεβρουαρίου 1436

Ένας Ραγούζαίος έλαβε από έναν άλλον στην Άρτα 1.166 livres κεριού σύμφωνα με το μετρικό σύστημα

της Άρτας. Αλλά στη Ραγούζα βρήκαμε 1.161 ραγούζιες livres κεριού. Ταυτόχρονα οι 1.160 livres σφουγγαριού («songia») που μεταφέρθηκαν από την Άρτα δόθηκαν στη Ραγούζα για 1.052 ραγούζιες livres. Αυτά τα εμπορεύματα παραδόθηκαν ως παρακαταθήκη σε έναν έμπορο στη Ραγούζα. Αυτός που τα έφερε πρέπει να κανονίσει τη διαφορά, καθώς μετρικό σύστημα της Άρτας διέφερε από το μετρικό σύστημα της Ραγούζας.

858) 29 Φεβρουαρίου 1436

Γράμμα στον βασιλιά της Ουγγαρίας. Ένας γραμματέας του δεσπότη της Άρτας που έφτασε στη Ραγούζα, ανέφερε ότι υπήρχαν ειδήσεις στην Άρτα ότι ο «Tamerlan seigneur des Tartares» είχε κατέβει με 150.000 ιππείς και πεζικάρους στην Ανατολή, μέχρι το «Candelor» και ότι ο σουλτάνος Lurc ετοιμαζόταν για μάχη.

859) 1η Μαρτίου 1436

Η Γερουσία αποφασίζει να δώσει στον δεσπότη Κάρολο της Άρτας ένα μπριγκαντίνι (brigantin) 16 πάγκων με τα κουπιά και τον εξοπλισμό, με έξοδα του δεσπότη.

Στις 3 Μαρτίου το Μεγάλο Συμβούλιο επικυρώνει αυτή την απόφαση της Γερουσίας και επιτρέπει στην ηγεσία (recteur) και στο Μικρό Συμβούλιο να την εκτελέσουν.

Στις 5 Μαρτίου συστήνεται επιτροπή από το Μικρό Συμβούλιο για να εκτιμήσει την κατάσταση του πλοίου και να το επαναλειτουργήσει.

Την ίδια ημέρα η Γερουσία επιτρέπει στην ηγεσία (recteur) και στο Μικρό Συμβούλιο να απαντήσουν στον πρεσβευτή του δεσπότη της Άρτας ότι οι Ραγουζαίοι δεν έχουν πλοία, αλλά ότι έδωσαν το μπριγκαντίνι (brigantin) στο δεσπότη εξαιτίας της παλιάς τους φιλίας και της καινούργιας φιλίας με τον νέο ηγέτη τους.

862) 16 Μαρτίου 1436

Απόφαση να δοθούν 10 υπέρπυρα σε ζάχαρη και ζαχαρωτά («confectionibus zuchari») στον πρεσβευτή του Καρόλου της Άρτας και Κεφαλονιάς.

867) 26 Μαΐου 1436

Η Γερουσία επιτρέπει στην ηγεσία (recteur) και στο Μικρό Συμβούλιο να επικαλεστούν διάφορες δικαιολογίες στον εκπρόσωπο του δεσπότη της Άρτας για την «galeota» που ο δεσπότης είχε ζητήσει από τους Ραγουζαίους και το αίτημα είχε απορριφθεί ομόφωνα.

873) 17 Ιουλίου 1436

Ο «Ser Antonellus Barges» οικείος του Καρόλου II Τόκου δεσπότη της Άρτας και ο πληρεξούσιος του (δεσπότη) για την πώληση του σιταριού στη Ραγούζα (πραγματικά το έγγραφο συντάχτηκε στις 20 Ιουνίου 1436 στην Άρτα από τον «Ser Raynaldus de Leone», συμβολαιογράφο και φέρει τη σφραγίδα του δεσπότη) και οι αρμόδιοι υπάλληλοι για το σιτάρι της Ραγούζας συντάσσουν το επόμενο συμβόλαιο: Ο

Barges θα πουλήσει στους Ραγουζαίους 2.000 «tagari» σιτάρι σύμφωνα με το μετρικό σύστημα της Άρτας και 1.000 «tagari» κεχρί. Η τιμή ενός «tagaro» σιταριού θα είναι 1 δουκάτο και 12 βενετσιάνικα σολδία και μισό (δουκάτο) για το κεχρί. Το σιτάρι θα δοθεί στους Ραγουζαίους στην Άρτα, «Cerdonixa», «Vondixa» et «Efteleia» και θα μεταφερθεί στη Ραγούζα πάνω σε πλοία της πόλης και με έξοδα της Ραγούζας. Είναι ακριβές ότι 100 «tagari» της Άρτας αντιστοιχούν σε 190 ραγουζαϊκές steres και το βενετσιάνικο δουκάτο υπολογίζεται σε 108 σολδία. Οι Ραγουζαίοι πρέπει να πάρουν το σιτάρι από 1η Αυγούστου έως 15 Οκτωβρίου.

Ο Barges προσφέρει στους Ραγουζαίους 500 «tagari» σιτάρι και 500 «tagari» κεχρί με τις ίδιες προϋποθέσεις, αλλά με την επιφύλαξη της συμφωνίας του δεσπότη Καρόλου II του Τόκου.

Μετά από μια σειρά διευκρινήσεων για τη μεταφορά σιταριού και αμοιβαίων εγκρίσεων τονίζουμε ότι ο «Dimus Mirali» από την Άρτα θα εγγυηθεί στον Barges ότι το ενέχυρο θα χορηγηθεί από το κεχρί που ο Dimus έχει στη διάθεσή του στα μαγαζιά της Ραγούζας.

874) 17 Ιουλίου 1436

Με αίτηση του πληρεξούσιου του δεσπότη της Άρτας, το μεγάλο Συμβούλιο εγγυάται ότι τα χρήματα της πώλησης του σιταριού της Άρτας στη κοινότητα της Ραγούζας δε θα παρακρατηθούν σε καμιά περίπτωση.

876) 30 Ιουλίου 1436

Ο «Andreas Johannis de Polignano» ναυλώνει το πλοίο του με 10 ναύτες στον «ser Jacobus Zuzolus de Barulo» για ένα ταξίδι στην Άρτα, «Corduiza» και «Labodiza», όπου θα φορτώσει σιτάρι και κεχρί που θα του προμηθεύσουν ο «Paulus de Camerino» και «Franciscus Piti» από τη Φλωρεντία και θα τα μεταφέρει στη Ραγούζα. Ο ναύλος θα είναι 4 gros της Ραγούζας ανά ραγουζαϊκό στάρο.

879) 23 Αυγούστου 1436

Οι αρμόδιοι υπάλληλοι για το σιτάρι θα δώσουν ένα δάνειο 100 υπερπύρων στον «Dinus Armiralius d' Arta» που θα εξοφληθεί στα τέλη του Οκτωβρίου. Το αλεύρι και το σιτάρι που ο Έλληνας έχει αποθηκευμένα στα μαγαζιά της Ραγούζας θα τεθούν ενέχυρο. Το ποσό δόθηκε στον Dinus στις 25 Αυγούστου.

902) 8 Μαρτίου 1437

Ένα ραγουζαϊκό πλοίο ναυλώθηκε με 10 ναύτες από έναν ευγενή για να φορτώσει 900 steres ποικίλης ποιότητας σιτηρών στην Άρτα και Clarenza. Ο ναύλος θα είναι 4 gros ανά στάρο εάν φορτώσει στην Άρτα, 5 gros αν φορτώσει ολόκληρο είτε ένα μέρος του στην Clarenza.

903) 21 Μαρτίου 1437

Ένα πλοίο (bateau) χωρητικότητας 11 αρμάτων (chars) και με πλήρωμα 5 ναύτες θα πλεύσει στην Αυλώνα, στην Άρτα και στην Άρτα για να φορτώσει σιτάρι και άλλα εμπορεύ-

ματα τα οποία θα μεταφέρει στη Ραγούζα. Ο ναύλος ανά στάρο σιταριού θα είναι 45 υπερπυρα για την Αυλώνα, 60 υπερπυρα για την Κέρκυρα και 4 gros de «follari» για την Άρτα.

909) 4 Οκτωβρίου 1437

Ο «Piero Pantella» ναυλώνει το πλοίο ενός Ραγουζαίου για να φορτώσει σιτάρι και άλλα εμπορεύματα στον κόλπο της Άρτας και της Πάτρας. Ο ναύλος θα είναι 4 gros ανά στάρο της Άρτας και 5 gros ανά στάρο της Πάτρας.

918) 31 Ιανουαρίου 1438

Ο Anthonius Barghis και ο Franciscus Pithi από την Φλωρεντία ναύλωσαν ένα πλοίο (cochina) με πλήρωμα εννιά ναυτών, των οποίων το αφεντικό είναι ο Matheus Repulco. Το πλοίο μπορεί να μεταφέρει 1.000 steres ραγουζαϊκού σιταριού. Ο Barghis και ο Pithi θα πρέπει να πλεύσουν στον κόλπο της Άρτας και να φορτώσουν 800 steres σιταριού, εμπόρευμα που θα μεταφέρουν στη Βενετία και στη Ραγούζα. Ο ναύλος θα είναι 5,5 gros της Ραγούζας ανά ραγουζαϊκό στάρο για τη Βενετία και 4 gros ανά στάρο για τη Ραγούζα.

926) 5 Αυγούστου 1438

Χορηγήθηκε άδεια στον Georgius Teucer Cani από την Άρτα να πουλήσει στη Ραγούζα σιτάρι, ένα μέρος του οποίου μεταφέρθηκε για να πουληθεί με πληρωμένο το τελωνείο, ενώ ένα άλλο μέρος εισήχθη ελεύθερα.

928) 21 Οκτωβρίου 1438

Ο Agnellus Cichapesi, που είχε οδηγήσει στην Άρτα ένα πλοίο που ανήκε στον Philippe Crampic, πλήρωσε τους φόρους. Παρόλα αυτά; δεδομένου ότι το πλοίο έμεινε στην Άρτα ο Cichapesi αναλαμβάνει να το στείλει στη Ραγούζα όσο πιο γρήγορα γίνεται.

934) 5 Μαΐου 1439

«Λαμβάνοντας υπόψη την ευμένεια και την καλή φιλία που υπάρχουν ανάμεσα στην πόλη μας και στον μεγαλοπρεπή δεσπότη της Άρτας» αποφασίζουμε μετά από αίτημά του να του δώσουμε άδεια να πάρει χωρίς τελωνειακούς δασμούς ή να μεταφέρει ελεύθερα από τη Ραγούζα 60 κουπιά 22 ποδιών, αν τα βρει στην πόλη.

937) 15 Ιουλίου 1439

Ο Ser Gabriel Nicolai de Prato ναυλώνει ένα ραγουζαϊκό πλοίο το οποίο θα φορτώσει στην Άρτα 26 chars σιταριού, με σκοπό να μεταφερθούν είτε στη Ραγούζα είτε στη Βενετία. Για τη Βενετία ο ναύλος θα είναι 20 βενετσιάνικα σολδία ανά βενετσιάνικο στάρο και για τη Ραγούζα 4,5 gros ανά ραγουζαϊκό στάρο. Ο Gabriel ανέθεσε στον κυβερνήτη του πλοίου την μεταφορά κάποιων εμπορευμάτων στην Άρτα.

939) 9 Αυγούστου 1439

Γράμμα στον Κάρολο II Τόκκο, δεσπότη της Άρτας («μεγαλοπρεπή και ισχυρέ μας φίλε, ο πιο προσφιλής άρχοντας Κάρολος ο δεύτερος»). Ο

δεσπότης είχε γράψει στις 28 Ιουνίου στους Ραγουζαίους για να παραπονεθεί για το γεγονός ότι κατά την πρόσφατη εκδήλωση πανούκλας ένας οικείος του ευγενούς «Dipus Cavalatorulo» είχε πέσει θύμα κλοπής στη Ραγούζα από Ραγουζαίους. Οι Ραγουζαίοι λυπούνται για αυτό το συμβάν, κυρίως επειδή πρόκειται για ένα θέμα υπηκόου του δεσπότη. Βρήκαμε στα βιβλία όπου καταχωρούνται τα αδικήματα που έχουν διαπραχθεί στη Ραγούζα, ότι στις 26 Μαΐου 1437 ένα άτομο χαμηλού κοινωνικού και οικονομικού επιπέδου είχε κλέψει τα χρήματά του και είχε διαφύγει από τη Ραγούζα. Αν βρεθεί θα τιμωρηθεί.

940) 12 Αυγούστου 1439

Ένα πλοίο, χωρητικότητας 19 chars, θα πάει στην Άρτα όπου πρέπει να πάρει σιτάρι από τον ser Nicolaus Satres, Catalan. Ναύλος: 4,5 gros ανά ραγουζαϊκό στάρο. Αν δε βρει σιτάρι θα προμηθευτεί άλλα εμπορεύματα.

954) 25 Ιουνίου 1440

Διένεξη ανάμεσα στους συνεταίρους Laurentius de Nuzzio (Nuzulo), Paulus de Camarino, Aniellus Cichapesse με αφορμή ένα ταξίδι στην Άρτα. Στις 26 Ιουνίου οι μεσολαβητές την ρύθμισαν.

961) 2 Αυγούστου 1441

Ο Franciscus Pití από τη Φλωρεντία ναυλώνει ένα ραγουζαϊκό πλοίο με 7 ναύτες για να φορτώσει σιτάρι στην Άρτα· πρέπει να το με-

ταφέρει στο Rachanali in Marca. Ναύλος: 80 δουκάτα.

963) 31 Αυγούστου 1441

Το μικρό Συμβούλιο θα προτείνει στο μεγάλο Συμβούλιο να χορηγήσει για ένα χρόνο άδεια ελεύθερης διακίνησης των αγαθών και εμπορευμάτων τους στον Jacobus Schroffe, καπετάνιο της Άρτας και στον ser Dimchus Cavalororolo της Άρτας.

Αυτή η πρόταση υιοθετήθηκε στις 2 Σεπτεμβρίου από το μεγάλο Συμβούλιο. Ο Jacobus Rubeus, καπετάνιος της Άρτας, και ο ser Dimcho Cavalororolo θα μπορούν να αποστείλουν για ένα χρόνο εμπορεύματα όλων των ειδών στη Ραγούζα σε πλοία των υπηκόων του δεσπότη της Άρτας, αλλά και άλλων προσώπων.

985) 20 Ιουλίου 1442

Ένας ραγουζαίος ευγενής και ο François Pitti από τη Φλωρεντία ναυλώνουν το πλοίο του Georges Perulchus με πλήρωμα 15 ναύτες για ένα ταξίδι στον κόλπο της

Άρτας και στη Λευκάδα. Το πλοίο έχει τη δυνατότητα να μεταφέρει 2000 ραγουζαίικες steres και θα φορτώσει κεχρί για την κοινότητα. Ο ναύλος θα είναι 4 gros ανά στάρο. Εάν δεν βρεθεί κεχρί στον κόλπο της Άρτας, το πλοίο μπορεί να πλεύσει στην Clarenza και σε αυτή την περίπτωση ο ναύλος θα είναι 5,5 gros ανά στάρο.

1121) 30 Νοεμβρίου 1446

Ο ραγουζαίος ευγενής Michel Buniç ναυλώνει ένα ραγουζαίικο πλοίο για να μεταφέρει 400 ραγουζαίικες steres εμπορευμάτων στην Άρτα με ναύλο 3 gros ανά στάρο.

1126) 16 Μαΐου 1447

Ο Allegretus Frankovich έλαβε από τον Michel Bobaljenic, ραγουζαίο ευγενή, 292 δουκάτα για την εταιρεία που δημιούργησαν. Με αυτό το ποσό και 77 δουκάτα από τα δικά του χρήματα ο Frankovich θα εμπορευτεί στη Ραγούζα, στην Άρτα και αλλού. Το κέρδος θα μοιραστεί στη μέση.

